

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 930/2015
02.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат из ..., против тужене Основне школе ..., чији је пуномоћник Гордана Жикић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 63/15 од 20.01.2015. године, у седници већа одржаној 02.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 63/15 од 20.01.2015. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1879/12 од 06.05.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се пониште решења тужене број 01/1551 од 31.07.2012. године и решење тужене број 04/1597 од 21.08.2012. године, као незаконита, те да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад и призна јој сва права из радног односа почев од 21.08.2012. године као дана незаконитог престанка радног односа до дана враћања на рад, а ставом другим изреке је обавезана тужила да туженој плати трошкове поступка у износу од 201.750,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 63/15 од 20.01.2015. године одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права. Тужена је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду на начин прописан у члану 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

Нижестепене пресуде нису захваћене битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је тужиљи 27.10.2011. године од стране полицијских службеника, за време одржавања наставе у школи код туженог, где је распоређена на радно место наставника ..., одузета опојна дрога хероин у количини од 0,15 грама, намењена за сопствену употребу, те је пре завршетка радног времена приведена у просторије ПУ Ниш. Оспореним решењем тужиљи се ставља на терет повреда радне обавезе из члана 5. став 1. тачка 1. и члана 10. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности запослених код тужене – извршење кривичног дела на раду или у вези са радом, долазак на рад у припитом или пијаном стању, употреба алкохола и других опојних средстава који смањују радну способност. Изречена јој је дисциплинска мера престанак радног односа, с тим да јој радни однос престаје даном коначности решења. Решењем туженог број 04/1597 од 21.08.2012. године одбијен је као неоснован приговор тужиље поднет против решења тужене од 31.07.2012. године и констатовано је да је решење школског одбора коначно. Тужиља није оспоравала чињеницу да је поседовала хероин дана када јој је одузет од стране полицијских службеника и да је хероин користила у претходном периоду. Због овог догађаја је против ње поднета кривична пријава Вишем јавном тужилаштву у Нишу због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246. КЗ и правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу од 05.10.2012. године оглашена је кривом и осуђена на условну осуду. Тужиља је због лечења одсуствовала са рада у периоду од 14.11.2011. године до 16.05.2012. године и након повратка на рад изречена јој је, после спроведеног поступка, дисциплинска мера престанак радног односа. На основу писменог налаза и мишљења чланова експертисне групе надлежног Завода за здравствену заштиту од 03.08.2012. године утврђено је да лечење тужиље и испитивање није завршено, да постоји привремена радна неспособност, те да је неопходно даље лечење од стране надлежног психијатра.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су као неоснован одбили тужбени захтев, дајући у својим одлукама разлоге које у свему, као правилне, прихвата и овај суд.

Правилником о дисциплинској и материјалној одговорности запослених код тужене је прописано да се тежом повредом обавеза сматра и долазак на рад у припитом или пијаном стању, употреба алкохола или других опојних средстава који смањују радну способност, коју повреду предвиђа и статут тужене. Чланом 141. тачка 10. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 72/09, са изменама) прописана је иста тежа повреда радне обавезе.

Из чињеничног утврђења произлази да је тужиља наведеног дана поседовала хероин, који је према њеном признању користила у претходном периоду.

Према статуту тужене, школа обавља делатност основног образовања и васпитања и у обављању те делатности носилац је права, обавеза и одговорности у складу са Законом о основама система образовања и васпитања и овим статутом.

Основни циљеви образовања и васпитања су, између осталих, усвајање основних социјалних и моралних вредности друштва, а лица која обављају образовни и васпитни рад су дужна да понашањем и својим примером доприносе остварењу тих циљева, што је у конкретном случају изостало. Обавеза државе је, у смислу ратификоване Конвенције о праву детета (Службени лист СРЈ – Међународни уговори број 15/90) да се стара о подобности особља у свим активностима које се тичу деце и њихових интереса.

Стога су нижестепени судови правилно закључили да су оспорена решења законита, а наводи ревизије којима се оспорава овакав закључак нису основани.

У спроведеном дисциплинском поступку су утврђени време, место и начин извршења повреде радне обавезе, која је законито санкционисана мером престанка радног односа, па нису основани наводи ревизије о погрешно примењеном материјалном праву.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу процесног овлашћења из члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић